

мирка и Елли тепе — на пътя отъ Търново за Севлиево. Тази мѣстность носи турско име „Кара-кжзянъ-кюпрюсю“. (Мостътъ на черната мома). Нашитѣ юнаци се спиратъ въ младата гора — курията на Али-онбаши отъ селото Плужна¹⁾. Тукъ е прочутото „Канлъ-дере“ — „Кървавъ долъ“²⁾ или „Пертелевисъ-дере“ (Сухо-дере), което се намира до мѣстността Драчево и Гжбене, въ землището на селото Вишовградъ.

Зората на 9 юлий изгрѣва кървава, страшна. Тя заварва юнацитѣ капнали отъ умора следъ кърравитѣ битки, измжчени отъ гладъ, изнурени отъ страдания и безсъница. Дочува се наблизу лай на кучета и копои, а следъ тѣхъ шума на потерата. Дирятъ светитѣ борци, дошли да умратъ за земята си. Христо Македонски гръмва съ пушката си и дава знакъ за тревога. Наскачатъ всички полусънливо и грабватъ пушките си. Караджата пакъ тича на всички страни за да приготви и този пътъ момчетата за новия бой. Скоро се задаватъ многобройни башибозуци и редовна войска и отъ всички страни пропукватъ пушки.

¹⁾ Това село е било разрушено въ освободителната 1878 година.

²⁾ Презъ тоза дере протича вода само подиръ дъждъ. На „Кървавъ долъ“ блѣ издигнатъ паметникъ. Ил. С. Бобчевъ. По кърравитѣ дири, стр. 156.